

Sygn. akt I ACz 1547/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ewa Staniszevska /spr./
Sędziowie:	SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga SA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 listopada 2012r.

sprawy z powództwa : **(...) spółki z o.o. w T. P. – S.**

przeciwko : **(...) spółce z o.o. w T. P. – S.** zapłatę
na skutek zażalenia powoda

od postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 3 sierpnia 2012r., sygn. akt IX Gc 323/11

postanawia :

zażalenie oddalić.

/-/ M. Mazurkiewicz-Talaga /-/ E. Staniszevska /-/ J. Geisler

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2012r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o wyłączenie sędziego I. D. od orzekania w sprawie uznając, że nie zachodzą przesłanki do wyłączenia, w szczególności z art. 49 k.p.c., do treści którego odwoływano się we wniosku.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wniósł o jego zmianę

i wyłączenie sędzi I. D. od udziału w sprawie, ewentualnie

o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Nie ulega wątpliwości, że wniosek powoda o wyłączenie sędziego odwołuje się do okoliczności, podlegających rozpoznaniu w płaszczyźnie

przesłanek z art. 49 k.p.c.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z treścią tego przepisu, wątpliwości co do bezstronności sędziego w danej sprawie powinny być uzasadnione, co oznacza, iż muszą one wynikać nie tylko z subiektywnego przekonania strony, ale również z oceny opartej na

obiektywnych kryteriach.

Wskazać też należy, że w myśl art. 155 k.p.c. to przewodniczący posiedzenia kieruje jego przebiegiem. Do jego uprawnień należy m.in. udzielanie głosu, upoważnianie do zadawania pytań, odbieranie głosu

i generalnie dbanie o zachowanie powagi i porządku posiedzenia. Realizując te uprawnienia, przewodniczący ma prawo korzystać z zarządzeń i kar porządkowych przewidzianych przede wszystkim w ustawie o ustroju sądów powszechnych.

W rozpatrywanej sprawie, zarówno z twierdzeń powoda, jak

i oświadczenia sędziego wynika, że do kulminacji napięcia na rozprawie w dniu 21.06.2012r. doszło w istocie po ogłoszeniu przez przewodniczącego zamknięcia posiedzenia w sytuacji, gdy jak się okazało, pełnomocnik powoda zamierzał zgłosić zastrzeżenie w trybie art. 162 k.p.c. do postanowienia

o oddaleniu jego wniosku o zobowiązanie biegłego do podania konkretnej strony literatury, na której oparł swoją pisemną opinię. Wcześniejsza wymiana poglądów między przewodniczącym a pełnomocnikiem powoda co do celowości takiego wniosku, skoro biegły został już zobowiązany do wskazania literatury a nie zdołał jeszcze przedstawić swojej opinii ustnie z powodu nieobecności na rozprawie, z pewnością nie dowodzi braku bezstronności sędziego. Wniosek powoda został zaprotokołowany i rozpatrzony, zaś rozprawa została odroczone na konkretny (bliski zresztą) termin, właśnie w celu przesłuchania biegłego i umożliwienia stronom zadawania mu pytań.

W zestawieniu z tymi czynnościami procesowymi przewodniczącej, dywagacje skarżącego co do tonu głosu jakim miała się ona wypowiadać sędzia w tym zakresie są tak dalece subiektywne, że nie poddają się weryfikacji według

kryteriów obiektywnych.

Przechodząc zatem do oceny dalszych okoliczności przebiegu rozprawy wskazać należy, że przyczyną wezwania przez przewodniczącego policji „sądowej” była odmowa opuszczenia sali przez pełnomocnika powoda po zamknięciu posiedzenia. Takie zachowanie pełnomocnika procesowego nie sposób uznać za właściwe i nie uprawniające przewodniczącego sądu do skorzystania ze środków porządkowych. Usprawiedliwieniem dla takiego zachowania nie mogło być, uzasadnione nawet przekonanie, o przedwczesności zamknięcia posiedzenia, tym bardziej wobec jej odroczenia celem dalszego prowadzenia postępowania dowodowego i tym samym zachowania przez strony możliwości składania wniosków dowodowych (także ponownych, już raz oddalonych) i w konsekwencji składania ewentualnych zastrzeżeń w trybie art.162 k.p.c. do ewentualnych dalszych negatywnych dla strony decyzji Sądu. Zarzuty skarżącego wobec sędziego mają jednostronny charakter, pomijają bowiem wymienione elementy, podobnie jak okoliczność, że wszystkie jego wcześniejsze wnioski procesowe były przez sędziego uwzględniane.

Zważywszy na powyższe, a nadto na fakt, że ostatecznie przewodniczący nie tylko, że nie skorzystał ze środków porządkowych, ale również uwzględnił wniosek powoda o wpisanie do protokołu zastrzeżenia zgłoszonego w trybie art. 162 k.p.c., a nadto na wynikający z analizy akt dotychczasowy, nie budzący zastrzeżeń sposób prowadzenia przez sędziego I. D. od początku sprawy oraz na jej oświadczenie, w którym podkreśliła swój profesjonalny stosunek do stron i wynikający stąd brak wpływu przebiegu rozprawy w dniu 21.06.2012r. na rozstrzygnięcie sporu – Sąd Apelacyjny podzielił ostatecznie stanowisko Sądu Okręgowego co do braku, poza subiektywnym przekonaniem powoda, podstaw według obiektywnych kryteriów do oceny o uzasadnionych

wątpliwościach o braku bezstronności sędziego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.

/-/ M. Mazurkiewicz-Talaga /-/ E. Staniszevska /-/ J. Geisler